

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 10CoP/25/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420200062  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5420200062.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloletú E. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u rodičov, dieťa rodičov: matka - A. S., rod. N., nar. X.XX.XXXX; a otec - Ing. S. S., nar. XX.X.XXXX, obaja C. M. E. - E., H. XXX/X, o žalobe otca na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8P/55/2017, na základe odvolania otca proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2P/3/2020-43 zo dňa 16.3.2020 takto

### rozhodol:

Návrh otca na prerušenie odvolacieho konania **z a m i e t a**.

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov/subjektov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 413 ods. 1 písm. e/ CSP odmietol žalobu otca na obnovu konania vedeného na tamom súde pod sp. zn. 8P/55/2017. Vychádzal z charakteru obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorého uplatnenie je podmienené sprísnenými a taxatívne stanovenými podmienkami. Konštatoval, že žaloba otca bola podaná v zákonnej lehote (dňa 8.1.2020), keďže o tvrdenom dôvode obnovy konania sa otec mal dozvedieť z listu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (ďalej len Ústredie) zo dňa 10.12.2019. Žaloba bola taktiež podaná oprávnenou osobou a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná.

2. Okresný súd bol však toho názoru, že je zjavne neodôvodnená. Otec maloletej totiž v podanej žalobe neuviedol žiadne skutočnosti, či dôkazy, týkajúce sa účastníkov a predmetu pôvodného konania (ktoré by bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní); naopak uvádzal skutočnosti, ktoré boli súdu v konaní pod sp. zn. 8P/55/2017 známe. Neuviedol teda ani jeden dôvod zakladajúci možnosť obnovy konania, pričom vo svojich podaniach neustále napádal priebeh pôvodného konania a v ňom vydané rozhodnutie.

3. Pokiaľ aj poukazoval na list Ústredia z 10.12.2019, ide len o odpoveď na sťažnosť otca v súvislosti s postupom kolízneho opatrovníka (ÚPSVaR Dolný Kubín) v pôvodnom konaní. V liste bolo otcovi ozrejmene, že výkon funkcie kolízneho opatrovníka podlieha kontrole súdu a boli mu vyložené niektoré ustanovenia Zákona o rodine. Obsahom tohto listu ale neboli žiadne relevantné skutočnosti zakladajúce dôvod na obnovu predmetného konania. Okresný súd zdôraznil, že dôvodom obnovy konania môžu byť len také skutočnosti, ktoré existovali už v čase vydania pôvodného rozhodnutia; s tými sa však súd konajúci v pôvodnom konaní riadne vysporiadal. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý sa domáhal jeho zrušenia; prípadne aj zrušenia rozsudku vydaného v pôvodnom konaní. Opisoval vzťahy v rodine od

narodenia maloletej E., prioritne sa týkajúce obdobia pred vydaním rozsudku vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/55/2017. Namietal postup okresného súdu v označenom konaní (čo označoval za jeho právo a právom chránený záujem) a tvrdil, že ak odvolací súd jeho odvolanie „zamietol“ ako neprípustné, nevyvrátil jeho skutkové tvrdenia uvedené v odvolaní, t.j. tieto sú pravdivé. Naďalej mal za to, že v pôvodnom konaní nemala byť schválená dohoda, lebo Zákon o rodine takú dohodu neumožňuje; okresný súd nemal právo „napomáhať starej matke získať akýkoľvek kontakt s dieťaťom“. Otec sa vyjadroval tiež „k plneniu a vykonávaniu“ rozsudku vydaného v pôvodnom konaní.

5. Vo vzťahu k aktuálnemu konaniu uviedol, že ako účastníkovi mu nebolo oznámené, že vo veci bol ustanovený kolízny opatrovník. Nesúhlasil so záverom okresného súdu, že by neuviedol žiadny relevantný dôvod obnovy konania. V pôvodnom konaní nemohol byť vykonaný ani dôkaz „útoku na dieťa a narušenie jeho citovej integrity čiernymi darčekomí“. Rovnako bez jeho (odvolateľovej) viny „nebol správne interpretovaný výklad Zákona o rodine“, ktorý je predložený v liste Ústredia.

6. Starí rodičia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že nezasahovali do výchovy maloletej, ani neznižovali autoritu rodičov. Konštatovali, že rodičia dieťaťa im neumožňujú od apríla 2019 stretávanie sa s maloletou E..

7. Kolízny opatrovník uviedol, že vždy hájil záujmy maloletého dieťaťa. Ak rodičia s jeho postupom nesúhlasili, mohli na to upozorniť súd.

8. Matka súhlasila s odvolaním otca v celom rozsahu (samotné odvolanie je matkou i podpísané - pozn. odvolacieho súdu). Taktiež ona opisovala širšie rodinné súvislosti, osobitne vo vzťahu k minulosti a so zdôraznením atakov voči jej osobe.

9. Otec v reakcii na predmetné vyjadrenia v plnej miere zotrval na svojom odvolaní. Úplne sa stotožňoval s vyjadrením manželky - matky maloletej E.. Popri spochybňovaní spôsobu zasielania elektronických podaní zo strany okresného súdu, pripájal ďalšie opisy už predtým uvádzaných okolností. Vyjadrenia jeho rodičov (starých rodičov maloletej E.) označil za vyslovene nepravdivé a účelové. Uviedol, že z dôvodu opakovaných útokov zo strany starých rodičov nie sú ich stretnutia s maloletou aktuálne možné. Nesúhlasil s postupmi kolízneho opatrovníka a poukazoval takmer na trvalé ataky jeho osoby zo strany pracovníkov kolízneho opatrovníka.

10. Po predložení veci krajskému súdu otec navrhol prerušenie odvolacieho konania. Poukazoval na to, že dňa 4.6.2020 prebehlo v kancelárii riaditeľa ÚPSVaR Dolný Kubín pracovné stretnutie ohľadne vykonávanie funkcie kolízneho opatrovníka. Považoval preto za potrebné počkať na oficiálny záver z daného stretnutia.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Okresný súd náležite konštatoval, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý je možné využiť len skutočne výnimočne a len za splnenia zákonom taxatívne vymedzených podmienok. Práve okolnosť, že v dôsledku obnovy konania by mohlo dôjsť k porušeniu právneho stavu nastoleného právoplatným súdnym rozhodnutím, podmieňuje výnimočnosť tohto (mimoriadneho) opravného prostriedku a stanovenie striktných predpokladov jeho využitia. Nejedná sa teda o akési „ďalšie kolo“ posúdenia okresným súdom a nadväzne odvolacím súdom vecnej správnosti rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní. To - okrem iného - znamená, že dôvodom obnovy konania nie je subjektívna nespokojnosť účastníka konania s výsledkom pôvodného konania bez ohľadu na to, ako sofistikovane je spochybňované (už právoplatné) pôvodné rozhodnutie, resp. konanie mu predchádzajúce.

13. Z hľadiska otcom tvrdeného dôvodu obnovy konania v súdnej veci malo ísť o prípad obnovy konania založený na tom, že sú tu rozhodnutia, skutočnosti a dôkazy týkajúce sa predmetu pôvodného konania, ktoré navrhovateľ obnovy (v súdenom prípade otec) nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, ak môžu priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci - § 397 písm. a/ CSP. Za takýto dôkaz označoval otec správu Ústredia z 10.12.2019, ktorá je odpoveďou na jeho žiadosť o pomoc a výklad legislatívy.

14. Obsahom „prvej časti“ predmetnej písomnosti je popis procesného stavu - so zameraním na účasť kolízneho opatrovníka - vo veci stretávania sa maloletej E. so starými rodičmi práve na základe rozsudku vydaného v pôvodnom konaní sp. zn. 8P/55/2017; to znamená jednoznačne v období po vydaní

rozhodnutia v pôvodnom konaní. Z dotknutých časových/chronologických súvislostí teda logicky nemôže ísť o dôkazy, ktoré sa týkajú predmetu pôvodného konania, keďže sa viažu na udalosti, ku ktorým došlo až neskôr (následne po vydaní rozsudku v pôvodnom konaní). Ide tak o zjavne neopodstatnený dôvod obnovy konania.

15. Pokiaľ Ústredie v „druhej časti“ odpovede spomína zákonné ustanovenia Zákona o rodine, či Občianskeho zákonníka a pripája všeobecné konštatovanie ohľadne (niektorých) práv rodičov, statusu blízkych osôb, spôsobu rozhodovania súdu/súdov vo veciach starostlivosti o maloletých, ide o maximálne všeobecné konštatovania bez čo i len najmenšej zmienky o konkrétnostiach súdnej veci. Rovnako z tejto časti nie je možné vyvodiť akýkoľvek, čo i len čiastočne relevantný dôvod obnovy pôvodného konania.

16. Taktiež „útok na dieťa darčekom zabalenými v čiernom papieri“ (zdôrazňovaný otcom v odvolaní) predstavuje skutkový dej, ktorý sa udial až po rozhodnutí súdu v pôvodnom konaní. To znamená, že ani on nespĺňa charakter skutočnosti, na ktorú malo, resp. mohlo byť v pôvodnom konaní prihliadané. V danej spojitosti je potrebné dodať, že dotknutú udalosť opisuje otec už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z 27.12.2018 vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8P/2/2019. Keďže žaloba o obnovu konania bola podaná až v januári 2020, ide z hľadiska § 403 ods. 1 CSP aj o oneskorene tvrdený dôvod obnovy.

17. Ako už bolo vyššie uvedené, dôvodom obnovy nie je nespokojnosť účastníka s rozhodnutím vydaným v pôvodnom konaní. Rovnako v tomto smere okresný súd náležite poukázal na to, že otec prioritne namieta (tvrdené) nedostatky pôvodného konania a v ňom vydaného rozhodnutia. Predmetné konštatovanie v plnej miere platí aj na odvolanie otca, či jeho ďalšie podania vykonané v odvolacom štádiu konania, v rámci ktorých rozhodujúcu časť tvoria práve námietky týkajúce sa rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní, resp. konania, ktoré mu predchádzalo. Tomuto záveru presne zodpovedá i (alternatívny) odvolací návrh otca, ktorým žiada zrušiť pôvodný rozsudok z dôvodu jeho vecnej nesprávnosti.

18. Otec celkovo vníma (nie je podstatné, či úmyselne alebo nevedome na základe motivácie chrániť svoje dieťa) najmä právne súvislosti posudzovanej veci výrazne skreslene a až tendenčne. Úplne všeobecné konštatovanie o tom, že kolízny opatrovník má hájiť najlepší záujem dieťaťa, otec vykladá tak, že v záležitostiach maloletej E. takto kolízny opatrovník nepostupoval. Ešte výstižnejšie je predmetná okolnosť zrejma pri otcovej interpretácii výsledku odvolacieho rozhodnutia v pôvodnom konaní. Odvolací súd odvolanie otca odmietol (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 CoP/35/2018 z 22.8.2018), t.j. vôbec sa nezaoberal ním tvrdenými námietkami nesprávnosti rozhodnutia okresného súdu, čo však otec považuje - absolútne v rozpore s výsledkom odvolacieho konania a závermi vyslovenými odvolacím súdom - za potvrdenie ich pravdivosti.

19. Okresný súd pri prejednávaní súdnej veci v jej úvodných štádiách nepostupoval úplne dôsledne. V podstate rutinne vydal dňa 17.1.2020 uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka, hoci až následne skúmal, či prvotné podanie má náležitosti riadnej žaloby na obnovu konania a uznesením z 20.2.2020 vyzval navrhovateľa - otca „na doplnenie návrhu“. Vzhľadom na odmietnutie žaloby (ako zjavne neopodstatnenej) nebolo potrebné doručovať danú žalobu ostatným subjektom na vyjadrenie; v užšom význame ostatné subjekty nemali ani postavenie účastníkov konania, v ktorom došlo „len“ k odmietnutiu žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 CSP. Diskutabilnou je nadväzne i povinnosť okresného súdu doručovať odvolanie voči uzneseniu o odmietnutí žaloby na obnovu konania ostatným subjektom (čo okresný súd vykonal). Z dikcie § 373 ods. 3 v spojení s § 123 ods. 1 CSP sa skôr javí, že táto povinnosť daná nie je. V kontexte všetkých uvedených procesných súvislostí tak nie sú nedôslednosti okresného súdu pri oznamovaní uznesenia o ustanovení kolízneho opatrovníka významnejšie relevantné.

20. Bez ohľadu na to, že otec vo svojom návrhu na prerušenie odvolacieho konania nepreukázal ním tvrdený dôvod prerušenia - uskutočnenie pracovného stretnutia v kancelárii riaditeľa ÚPSVaR Dolný Kubín, krajský súd nepovažoval za nutné v danej spojitosti prerušiť odvolacie konanie. Zo súvisiacich vymedzení samotného otca sa totiž malo jednať o stretnutie vyvolané jeho sťažnosťami na postup kolízneho opatrovníka, ktoré sa prioritne týkajú okolností, ktoré nastali až po rozhodnutí v pôvodnom konaní. Zároveň takéto stretnutie, resp. závery z neho nenapĺňajú charakter ani jedného z dôvodov na prerušenie konania, ktoré sú vymedzené v § 162 až § 164 CSP. Nadväzne krajský súd podľa označených

zákonných ustanovení v spojení s § 378 ods. 1 CSP samostatným výrokem dotknutý návrh na prerušení odvolacieho konania zamietol.

21. Len pre úplnosť dodáva, že po rozhodnutí o odvolaní v súdnej veci bol odvolaciemu senátu predložený záznam z pracovného stretnutia na ÚPSVaR Dolný Kubín. Mimo bezprostredný rámec odvolacieho prieskumu je vhodné poznamenať, že z jeho obsahu nevyplýva žiadna okolnosť významná pre prebiehajúce konanie; osobitne z hľadiska tvrdeného (a posudzovaného) dôvodu obnovy konania.

22. Okresný súd vecne správne rozhodol i o trovách prvoinštančného konania, keďže v zmysle § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. V súdnej veci nie sú dané žiadne (záonné alebo konkrétne skutkové) podmienky na iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania; ktoré konštatovanie sa v plnej miere vzťahuje i na odvolacie štádium konania; o to viac, že v užšom význame je účastníkom/subjektom konania len otec. Preto krajský súd zhodným spôsobom (s odkazom na § 396 ods. 1 CSP) rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e j e** prípustné.